



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **P. I.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 11. 2005, č. j. 59 Az 11/2005 - 44,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá shora označené usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 11. 2005, č. j. 59 Az 11/2005 - 44, kterým nebyl stěžovateli ustanoven zástupce z řad advokátů pro řízení před krajským soudem. V odůvodnění usnesení Krajský soud v Ostravě konstatoval, že z důvodu, že stěžovatel ve vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech ze dne 13. 10. 2005 uvedl, že disponuje hotovostí ve výši 50 000 Kč, dospěl k závěru, že u něj nejsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, neb disponuje dostatečnými finančními prostředky k tomu, aby si sám mohl zvolit advokáta a advokátovi za poskytnuté služby zaplatit.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včasnou kasační stížnost, a to z důvodů vymezených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V kasační stížnosti zejména namítal, že si není vědom, že by do vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech ze dne 13. 10. 2005 uvedl, že má v hotovosti částku 50 000 Kč; takovou částku neměl a ani nemá příjmy či úspory takového charakteru a jedná se o omyl. Doplnil, že jeho znalost českého jazyka, zejména pak čtení a psaní je špatná. Dovožoval, že soud vycházel z poměrů,

kteří nejsou takové, jak soud uvádí. Požadoval zrušení napadaného usnesení a vrácení věci k dalšímu řízení. Požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, osvobození od soudních poplatků a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný se k meritu kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná.

Stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. K otázce přípustnosti kasační stížnosti za této situace Nejvyšší správní soud poznamenává, že podle jeho konstantní judikatury *v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobců není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.)* [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 – 41, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 486/2005, www.nssoud.cz].

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS, na něž lze pro stručnost odkázat. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud mimo jiné dospěl k závěru, že o kasační stížnost přijatelnou se může jednat také tehdy, pokud se kasační stížnost dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu. Právě z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud shledal projednávanou kasační stížnost přijatelnou, neboť v jeho judikatuře nebylo dosud výslovně řešeno, jaká částka hotovosti, již disponuje žadatel o ustanovení zástupce, je částkou, při níž přichází v úvahu osvobození od soudního poplatku.

Poté, co byla kasační stížnost shledána přijatelnou, mohl se Nejvyšší správní soud zabývat jejími důvody, přičemž důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Po přezkoumání věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Před samotným posouzením věci považuje Nejvyšší správní soud za nutné předeslat, že v řízení o kasační stížnosti je jeho úkolem pouze posoudit, zda předchozí řízení naplňuje důvody vymezené v § 103 odst. 1 s. ř. s.

Z důvodu, že stěžovatel za takové důvody označil důvody vymezené v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. je třeba se vyjádřit k těmto důvodům.

Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. lze kasační stížnost podat

z důvodu tvrzené vady řízení, spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech, nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost. Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce. Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popř. v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Takové nedostatky či vady Nejvyšší správní soud v posuzované věci nezjistil.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu navrhovateli (zde stěžovateli), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů.

V projednávané věci se krajský soud před vydáním napadeného usnesení zabýval splněním první zákonné podmínky, neboť ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. vyžadoval od stěžovatele doklady potvrzující jeho osobní, majetkové a výdělkové poměry. Podle tohoto ustanovení může být na vlastní žádost od soudních poplatků osvobozen pouze ten účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky.

Ze soudního spisu vyplývá, že stěžovatel na výzvu soudu vyplnil formulář vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech, ve kterém mj. uvedl, že disponuje částkou ve výši 50 000 Kč. Nejvyšší správní soud tak ve shodě se závěry krajského soudu konstatuje, že z důvodu, že stěžovatel disponuje (disponoval) hotovostí ve výši 50 000 Kč, dospěl k závěru, že u něj nejsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, neb disponuje dostatečnými finančními prostředky k tomu, aby si sám mohl zvolit advokáta a advokátovi za poskytnuté služby zaplatit. Nejvyšší správní soud přitom nepřisvědčil námitce stěžovatele o tom, že si není vědom, že by uvedl, že má v hotovosti částku 50 000 Kč, resp. že by se jednalo o omyl, neb tato skutečnost jednoznačně vyplývá z vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech ze dne 13. 10. 2005. Přitom je třeba poznamenat, že vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech nebylo stěžovateli zasláno v českém jazyce, o němž stěžovatel uváděl, že mu nerozumí, ale v jazyce ukrajinském, v němž stěžovatel komunikoval se soudem, tedy v jazyce, kterému rozumí a který je jeho jazykem mateřským.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v postupu a rozhodnutí krajského soudu neshledal žádná pochybení a proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou. O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., nebylo přitom třeba rozhodovat, neb kasační stížnosti je přiznán odkladný účinek přímo

ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu). Stejně tak nebylo třeba rozhodovat o osvobození od soudních poplatků, a to z důvodu, že jsou od nich stěžovatelé v azylových věcech osvobozeni.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s, ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, žalovaný, který v řízení úspěch měl, žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil. Rozhodl proto tak, že se žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu